

РІШЕННЯ

щодо присудження наукового ступеня доктора наук

Спеціалізована вчена рада з присудження наукового ступеня доктора наук Д 14.052.01 Державного університету «Житомирська політехніка» Міністерства освіти і науки України прийняла рішення про присудження наукового ступеня доктора економічних наук **Янковому Роману Васильовичу** на підставі прилюдного захисту докторської дисертації «**Інноваційне стратегування діяльності вітчизняного бізнесу**» у вигляді дисертації (на правах рукопису) за спеціальністю 08.00.04 – економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності)

04 жовтня 2024 року, протокол № 4

Янковой Роман Васильович, 1973 року народження, громадянин України, освіта вища: закінчив у 1998 році Державну академію легкої промисловості України за спеціальністю «Економіка підприємства».

Наукові ступені і вчені звання:

кандидат економічних наук з 2010 року;

доцент кафедри менеджменту сфери послуг з 2012 року.

Працює доцентом кафедри менеджменту та публічного адміністрування Закладу вищої освіти “Міжнародний науково-технічний університет імені академіка Юрія Бугая” з 2020 р. по теперішній час.

Докторська дисертація виконана на кафедрі національної безпеки, публічного управління та адміністрування Державного університету «Житомирська політехніка».

Науковий консультант – Гарафонова Ольга Іванівна, доктор економічних наук, професор, професор кафедри національної безпеки, публічного управління та адміністрування Державного університету «Житомирська політехніка».

Рекомендовано до захисту 23 серпня 2024 року.

Здобувач має 57 наукових публікацій за темою дисертації, з них 5 монографій (з них 1 одноосібна), 32 статті у наукових фахових виданнях (з них 9 статей категорії А та 23 статті категорії Б), 1 статті в науковому періодичному виданні іноземної держави, 19 матеріалів та тез конференцій.

Опоненти:

КУЗНЕЦОВА Інна Олексіївна, доктор економічних наук (08.00.04 – економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності), професор (по кафедрі менеджменту і зовнішньоекономічної діяльності), Одеський національний економічний університет, завідувач кафедри менеджменту організацій надала позитивний відгук із зауваженнями:

1. Методологічна частина дисертаційної роботи потребує детальнішого обґрунтування щодо вибору методів та інструментів дослідження. У другому розділі, присвяченому методології (стор. 131), бракує конкретних пояснень, чому обрані саме ці методи аналізу. Наприклад, варто додати обґрунтування вибору SWOT-аналізу та PESTEL-аналізу, а також описати їхні переваги та недоліки у контексті дослідження інноваційного стратегування. Використання кількісних методів аналізу може бути доповнене якісними методами для більшої глибини дослідження. У роботі (стор. 138) кількісні методи аналізу детально розглядаються, але недостатньо уваги приділяється якісним методам, таким як інтерв'ю, фокус-групи та контент-аналіз. Додання цих методів дозволило б отримати більш комплексне уявлення про досліджувані явища.

2. Потребує чіткішого висвітлення практична цінність дослідження та його можливе застосування у реальному бізнес-середовищі. На сторінках 163-164 робота містить загальні висновки щодо інноваційного стратегування, але не деталізує, як ці висновки можуть бути застосовані на практиці. Варто додати конкретні приклади впровадження інноваційних стратегій в українських компаніях.

3. На нашу думку, доцільно більш детально розглянути ризики, пов'язані з впровадженням інноваційних стратегій, та шляхи їх мінімізації. У роботі (стор. 12) аналіз ризиків розглянуто поверхово. Не вистачило більш детального аналізу ризиків, зокрема фінансових, операційних та ринкових, а також запропонувати стратегії їхнього управління. Доцільно глибше розкрити специфіку інноваційного стратегування у контексті воєнного стану в Україні. На сторінках 12-13 роботи питання впливу воєнного стану на інноваційний розвиток розглянуто поверхово. Робота значно виграла б за наявності аналізу специфічних викликів та можливостей для інноваційних стратегій у таких умовах, зокрема щодо адаптації бізнес-процесів та управління ризиками.

4. У підрозділі 3.2 “Фінансові інструменти забезпечення розвитку інноваційної діяльності бізнесу” (стор.217-240) автору доцільно було більш ґрунтовно провести аналіз питання фінансування інновацій з конкретними прикладами успішних стратегій. У розділі про фінансове забезпечення інновацій варто додати більше прикладів успішних моделей фінансування, таких як венчурний капітал, краудфандинг, державні гранти тощо, з конкретними кейсами українських компаній.

5. Одним із завдань поставлених автором у дослідженні є аналіз міжнародних тенденцій розвитку інноваційної діяльності підприємств. Однак, доцільно було б провести детальніший порівняльний аналіз з іншими країнами для виявлення унікальних особливостей інноваційного розвитку в Україні. На сторінках 317-318 робота містить загальні порівняння, але не аналізує детально інноваційні стратегії інших країн. Варто включити конкретні приклади успішних інноваційних проектів у країнах з високим рівнем інноваційного розвитку та порівняти їх з українськими реаліями.

КАСИЧ Алла Олександрівна, доктор економічних наук (08.00.03 – економіка та управління національним господарством, професор (по кафедрі обліку та аудиту), Київський національний університет технологій та дизайну, завідувач кафедри управління та смарт-інновацій надала позитивний відгук із зауваженнями:

1. У роботі (стор. 39) використовується кілька термінів, що можуть бути незрозумілими без належного визначення. Важливо забезпечити чіткі визначення та уніфіковане використання термінів, таких як “інноваційне стратегування”, “корпоративна культура” тощо, для уникнення плутанини серед читачів. Бажано уніфікувати термінологію для уникнення плутанини та забезпечення послідовності у використанні термінів. У роботі (стор. 101) згадується роль корпоративної культури, але недостатньо розкрито її вплив на інноваційні процеси. Варто детальніше описати, як корпоративна культура може сприяти або перешкоджати інноваціям, з конкретними прикладами та рекомендаціями щодо створення сприятливого середовища для інновацій.

2. На сторінках 253-254 дисертації згадується про інноваційні кластери, але недостатньо розглядається їхній вплив на регіональний розвиток. Інноваційні кластери є важливими елементами регіональної економіки, які сприяють підвищенню конкурентоспроможності, залученню інвестицій та створенню робочих місць. Варто додати конкретні приклади успішних інноваційних кластерів, таких як Силіконова долина в США, Технополіс Софія-Антиполіс у Франції чи Біотехнологічний кластер у Берліні, та проаналізувати їхній вплив на економіку відповідних регіонів. Це дозволить продемонструвати, як ефективно функціонуючі кластери можуть стимулювати інноваційний розвиток, сприяти співпраці між науковими установами та бізнесом, а також створювати нові можливості для розвитку місцевих підприємств. Також варто зазначити, що для успішного функціонування інноваційних кластерів необхідна підтримка з боку держави у вигляді сприятливого регуляторного середовища та фінансових стимулів.

3. На сторінках 54-55 дисертації згадується людський капітал, але недостатньо розглядається його розвиток. Людський капітал є ключовим ресурсом для інноваційного розвитку підприємства, адже кваліфіковані та мотивовані працівники здатні генерувати нові ідеї та впроваджувати інновації. Варто додати конкретні стратегії навчання та розвитку персоналу, які можуть сприяти інноваціям та підвищити конкурентоспроможність підприємства. Наприклад, впровадження програм безперервного професійного розвитку, тренінгів з інноваційного мислення, створення внутрішніх центрів інновацій та лабораторій, де працівники можуть експериментувати з новими ідеями. Також важливо розглянути механізми стимулювання працівників до підвищення кваліфікації та

участі в інноваційних проектах, такі як бонуси, премії, гранти на навчання. Крім того, важливу роль відіграє корпоративна культура, яка повинна підтримувати розвиток людського капіталу через заохочення співпраці, відкритості до нових ідей та підтримку ініціативи. Всі ці заходи можуть значно підвищити продуктивність та інноваційний потенціал персоналу, що в свою чергу сприятиме стійкому розвитку підприємства.

4. У п'ятому розділі дисертації містяться рекомендації щодо впровадження інноваційних стратегій, але вони потребують чіткості та конкретики. Варто більш детально сформулювати рекомендації для підприємств, уряду та інших зацікавлених сторін, щоб забезпечити ефективне впровадження інноваційних стратегій. Впроваджувати програми навчання та розвитку персоналу, зокрема тренінги з інноваційного мислення та управління проектами. Це дозволить підвищити кваліфікацію працівників та стимулювати їх до генерації нових ідей. Запроваджувати нормативно-правові акти, що сприяють розвитку інноваційного бізнесу, зокрема спрощення процедур реєстрації стартапів, захист інтелектуальної власності та податкові стимули для інноваційних компаній. Забезпечувати фінансову підтримку через венчурні фонди, гранти та краудфандинг. Це дозволить молодим компаніям розвивати свої інноваційні ідеї та виходити на ринок.

5. На сторінках 46-47 дисертації недостатньо розглянуто екологічні аспекти інноваційного стратегування та їхній вплив на стійкість бізнесу. Екологічні аспекти є критично важливими для довгострокового успіху та стійкості бізнесу в сучасному світі. Варто додати детальніший аналіз того, як впровадження екологічно чистих технологій і принципів сталого розвитку може вплинути на бізнес. Включення детального аналізу екологічних аспектів інноваційного стратегування дозволить підкреслити їхню важливість для стійкого розвитку бізнесу та сприяти формуванню відповідального ставлення до навколишнього середовища.

6. На сторінках 72-73 дисертації згадується про стратегії зростання, але недостатньо детально розглянуто різні підходи, які можуть бути застосовані до різних типів підприємств. Стратегії зростання є важливими для забезпечення сталого розвитку підприємства та підвищення його конкурентоспроможності. Ці стратегії можуть бути адаптовані залежно від специфіки підприємства, його ресурсів, ринкових умов та стратегічних цілей. Детальний аналіз та впровадження відповідних стратегій допоможуть підприємствам забезпечити сталий розвиток і підвищити свою конкурентоспроможність.

ГАВЛОВСЬКА Наталія Іванівна, доктор економічних наук (08.00.04 – економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності), професор (по кафедрі економіки), Хмельницький національний університет, професор кафедри менеджменту та адміністрування надала позитивний відгук із зауваженнями:

1. Розроблений автором науковий підхід до впровадження інструментів інтегрованого управлінського аналізу для інноваційного стратегування діяльності вітчизняного бізнесу вимагає додаткових пояснень. На нашу думку, забезпечення реалізації масштабних інноваційно-інвестиційних проєктів, створює фінансове підґрунтя для реалізації соціально-економічної моделі розвитку національної економіки. Крім того, варто взяти до уваги необхідність реалізації соціально-економічної моделі на базі обмеженого споживання з врахуванням інтересів майбутніх поколінь. Доцільно додати більш глибокі пояснення щодо використання кожного інструмента та їхньої синергетичної взаємодії для досягнення оптимальних результатів.

2. Вважаємо дискусійною запропоновану автором методику оцінки ефективності процесу інноваційного стратегування діяльності вітчизняного бізнесу, який враховує фінансові результати бізнесу, стратегічні індикатори успішності інноваційних проєктів, оцінку впливу на ринкову позицію, технологічні переваги, ступінь інтеграції з внутрішніми процесами бізнесу. Вважаємо за доцільне врахування вагових коефіцієнтів кожної з галузей, які можливо оцінити з використанням експертних оцінок. Загалом, стандартний спосіб розрахунку агрегованих показників передбачає наступні етапи: формування вихідних даних у вигляді системи аналітичних показників; стандартизація (нормування) аналітичних показників кожної групи; консолідація аналітичних показників у синтетичні; зважування локальних показників як складових інтегрального показника. Додатково, доцільно було б при розрахунку взяти до уваги й дисперсію кожного з показників.

3. На думку опонента, недостатньо обґрунтовані і потребують розширення запропоновані автором пропозиції щодо ролі стратегічних партнерств у впровадженні інновацій. Доцільно представити аналіз успішних прикладів стратегічних партнерств між компаніями та науковими установами, що сприяють розвитку інновацій. Наприклад, співпраця компаній з університетами для спільних досліджень і розробок нових технологій.

4. Робота не достатньо висвітлює вплив цифрової трансформації на інноваційне стратегування (стор. 72-73). Додати матеріал, що описує процеси цифрової трансформації, включаючи впровадження цифрових технологій у всі аспекти бізнесу, зокрема в управління ланцюгами постачання, маркетинг, виробництво та обслуговування клієнтів. Описати приклади успішних цифрових трансформацій і їхній вплив на бізнес-результати.

5. У роботі недостатньо розглядаються мікроекономічні фактори, що впливають на інноваційне стратегування. Доцільно провести аналіз мікроекономічних факторів, таких як конкуренція, поведінка споживачів, постачальники та внутрішні ресурси компанії, і їхній вплив на здатність компанії впроваджувати інновації. Це дозволить глибше зрозуміти контекст, у якому компанія реалізує свої інноваційні стратегії.

На докторську дисертацію та реферат надійшли відгуки:

1. Вінницький національний технічний університет, за підписом доктора економічних наук, професора, в.о. завідувача кафедри підприємництва, логістики та менеджменту БОКОВЕЦЬ Вікторії. Відгук позитивний. Є зауваження. Зокрема:

– реферат містить опис запропонованих методологій та моделей, проте відсутні конкретні приклади їх успішного застосування на практиці. Це могло б підсилити аргументацію щодо ефективності та дієвості запропонованих підходів, а також продемонструвати їх потенціал у реальних умовах.

2. Полтавський державний аграрний університет, за підписом доктора економічних наук, професора, професора кафедри менеджменту імені І.А. Маркіної ЗОСЬ-КІОРА Миколи. Відгук позитивний. Є зауваження. Зокрема:

– хоча реферат висвітлює теоретичні основи і пропонує моделі інноваційного стратегування, конкретні шляхи та рекомендації щодо впровадження цих моделей у реальну практику бізнесу залишаються недостатньо розкритими. Це може ускладнити використання результатів роботи у бізнес-середовищі.

3. Дніпровський державний аграрно-економічний університет, за підписом доктора економічних наук, професора, завідувача кафедри менеджменту і права ВЕЛИЧКА Олександра. Відгук позитивний. Є зауваження. Зокрема:

– на сторінці 19 згадується про інтеграцію міжнародних практик, але аналіз міжнародного контексту обмежений. Відсутній глибокий аналіз впливу глобальних тенденцій на інноваційне стратегування вітчизняного бізнесу, що могло б підвищити релевантність і значущість роботи.

4. Національний університет «Львівська політехніка», за підписом доктора економічних наук, професора, завідувача кафедри менеджменту організацій КАРОГО Олега. Відгук позитивний. Є зауваження. Зокрема:

– у роботі не приділено достатньої уваги соціальним аспектам, пов'язаним з впровадженням інноваційних стратегій, зокрема питанням впливу на зайнятість, соціальну відповідальність бізнесу, екологічну стійкість. Це важливий компонент стратегування, особливо в контексті стійкого розвитку, і його відсутність може знизити цілісність запропонованих рішень.

5. Західноукраїнський національний університет, за підписом доктора економічних наук, професора, професора кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу МИКИТЮК Петра. Відгук позитивний. Є зауваження. Зокрема:

– в рефераті недостатньо розглянуто вплив зовнішніх факторів (політичних, економічних, технологічних змін) на процеси інноваційного стратегування. Глибший аналіз цих факторів міг би надати більше контексту та показати, як запропоновані стратегії можуть бути адаптовані до мінливого середовища.

6. Харківський національний економічний університет імені С.Кузнеця, за підписом доктора економічних наук, професора, завідувача кафедри менеджменту та бізнесу ЛЕПЕЙКО Тетяни. Відгук позитивний. Є зауваження. Зокрема:

– у вступі та першому розділі реферату недостатньо глибоко представлено аналіз попередніх досліджень з тематики інноваційного стратегування. Відсутній розгорнутий огляд літератури, що включає як українські, так і зарубіжні дослідження. Це важливо для встановлення наукового контексту та обґрунтування необхідності проведення нового дослідження.

7. Кременчуцький національний університет імені Михайла Остроградського, за підписом доктора економічних наук, професора, завідувача кафедри економіки МАСЛАК Ольги. Відгук позитивний. Є зауваження. Зокрема:

– в рефераті згадується про управління ризиками в контексті інноваційного стратегування, але відсутній детальний аналіз можливих ризиків та методів їхньої мінімізації. Це може призвести до того, що запропоновані стратегії будуть менш ефективними у реальних умовах, де ризики можуть суттєво вплинути на результати діяльності.

У дискусії взяли участь члени докторської ради:

1. Виговська Н.Г., д.е.н. (08.00.08). Оцінка позитивна, без зауважень.

2. Тарасюк Г.М., д.е.н. (08.00.04). Оцінка позитивна, без зауважень.

3. Левицька І.В., д.е.н. (08.00.04). Оцінка позитивна, без зауважень.

4. Замула І.В., д.е.н. (08.00.04). Оцінка позитивна, є зауваження:

– щодо необхідності більш детального розкриття елементів управлінського аналізу на противагу ризикам, що відображені на рис. 2 автореферату «Моделі управлінського аналізу»;

– щодо необхідності при формуванні інноваційної стратегії дослідження екологічного ризику та його впливу на діяльність вітчизняного бізнесу;

– щодо зовнішніх впливів на діяльність підприємств у воєнний стан, зокрема, бажано було б більш уваги приділити тому, як має враховувати кожне підприємство ці аспекти у своєму стратегічному розвитку.

5. Остапчук Т.П., д.е.н. (08.00.04). Оцінка позитивна, є зауваження:

– щодо необхідності розкриття в роботі аналітичного забезпечення оцінки ризиків процесу інвестування.

6. Петрук О.М., д.е.н. (08.00.08). Оцінка позитивна, є зауваження:

– щодо наявності в рефераті незначних редакційних недоліків.

При проведенні таємного голосування виявилося, що із 15 членів докторської ради, які взяли участь у голосуванні (з них 5 докторів наук за профілем дисертації), проголосували:

«За» – 15 членів докторської ради,

«Проти» – немає членів докторської ради,

недійсних бюлетенів немає .

ВИСНОВОК

спеціалізованої вченої ради Д 14.052.01 в Державному університеті «Житомирська політехніка» щодо дисертації Янкового Романа Васильовича на тему: «Інноваційне стратегування діяльності вітчизняного бізнесу», представленій на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук за спеціальністю 08.00.04 – економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності)

На основі прилюдного захисту та аналізу дисертаційного дослідження Янкового Романа Васильовича на тему: «Інноваційне стратегування діяльності вітчизняного бізнесу», виступів офіційних опонентів – доктора економічних наук, професора Кузнецової Інни Олексіївни, доктора економічних наук, професора Касич Алли Олександрівни, доктора економічних наук, професора Гавловської Наталії Іванівни.

УХВАЛИЛА:

Дисертація Янкового Романа Васильовича на тему: «Інноваційне стратегування діяльності вітчизняного бізнесу» є актуальним науковим дослідженням, що містить раніше не захищені наукові положення та отримані здобувачем нові результати, які в сукупності розв'язують важливе наукове завдання, що полягає у розвитку теоретичних, методологічних та прикладних аспектів для ефективного впровадження інновацій і зміцнення конкурентних п

Дисертаційна робота є самостійною завершеною науковою роботою здобувача. Обраний напрям дослідження виконувався в рамках пріоритетних напрямів науково-дослідних робіт ЗВО «Міжнародний науково-технічний університет імені академіка Юрія Бугая» за темою «Модернізаційні детермінанти трансформації суспільно-територіальних систем України в умовах посилення процесів євроінтеграції та підвищення ефективності управлінської структури економічних систем на різних рівнях ф

у

н

к

ц

і

о

н

у

в

а

н

вітчизняного бізнесу, з формуванням стратегії розвитку соціально-економічних систем та визначенням стратегічних та інноваційних напрямів

Найсуттєвіші наукові результати, які одержав здобувач особисто:

д *вперше:*

в – обґрунтовано архітектуру концептуальної моделі інноваційного стратегування вітчизняного бізнесу на основі використання оригінального підходу до аналізу *стратегічних і оперативних* аспектів управління задля створення *ефективних та адаптивних стратегій*, що відповідають вимогам мінливих умов ринку з урахуванням місцевих особливостей та ресурсних обмежень;

н – розроблено систему інструментів інтегрованого управлінського аналізу для інноваційного стратегування діяльності вітчизняного бізнесу, яка полягає в таких аспектах: 1) *інтеграція різноманітних аналітичних методів* (розробка системи, яка поєднує різноманітні аналітичні методи для комплексного аналізу інноваційних проєктів, зокрема SWOT-аналіз, PESTEL-аналіз, аналіз конкурентоспроможності та інші стратегічні інструменти); 2) *врахування специфіки вітчизняного бізнесу* (адаптація інструментів до специфіки українського ринку з урахуванням місцевих економічних, соціокультурних та політичних умов, що впливають на розвиток інновацій); 3) *розробка прогностичних моделей і сценаріїв* (впровадження нових методів для прогнозування розвитку інноваційних ініціатив, що дозволяє здійснювати більш точні прогнози та управляти ризиками); 4) *інтегрований підхід до прийняття рішень* (використання системного підходу до управління, що поєднує стратегічне та оперативне управління, що сприяє покращенню ефективності прийняття рішень в інноваційному процесі);

– запропоновано методичний підхід до оцінки ефективності процесу інноваційного стратегування діяльності вітчизняного бізнесу, який враховує фінансові результати бізнесу, стратегічні індикатори успішності інноваційних проєктів, оцінку впливу на ринкову позицію, технологічні переваги, ступінь інтеграції з внутрішніми процесами бізнесу та побудований на основі використання різноманітних методів оцінки і програмного забезпечення Python;

о *удосконалено:*

с – науково-концептуальні засади до стратегічного управління інноваціями, який, на відміну від наявних, полягає у створенні інтегрованого підходу, що ефективно поєднує традиційні стратегічні моделі з новітніми інноваційними процесами у напрямку адаптації нових інструментів та механізмів, які

в

і

т

ч

дозволяють не тільки ідентифікувати ключові напрямки інноваційної діяльності, а й враховувати динаміку зовнішнього середовища та внутрішніх потреб організації;

- методологічний підхід до аналізу взаємозв'язків між інноваційними процесами в бізнесі та зовнішньоекономічною політикою держави, які відрізняються від наявних системою розробки стратегічних рекомендацій, які спрямовані на оптимізацію обох сфер, підвищуючи ефективність національної економічної діяльності та міжнародної конкурентоспроможності;

- методичний інструментарій для аналізу умов розвитку інновацій в Україні з урахуванням специфічних умов та потреб бізнесу, зокрема культурних, економічних та правових аспектів у напрямках: інтеграції з міжнародними стандартами; забезпечення комплексності економічного аналізу, оцінки технологічних та наукових можливостей, а також оцінки конкурентного середовища; апробації та валідації методик задля збору інформації від різних зацікавлених сторін, а також здійснення аналізу з метою подальшого вдосконалення методичного інструментарію; формування рекомендацій для підприємств щодо оптимізації інноваційного процесу, що сприяє підвищенню їхньої конкурентоспроможності та сталому розвитку;

- методичні підходи до розробки та впровадження стратегії інноваційного розвитку бізнесу, які, на відміну від наявних, спрямовані інтенсифікувати вплив інноваційного стратегування вітчизняних підприємств на глобальну економічну систему через удосконалення механізмів міжнародного трансферу інновацій, створення платформ для міжнародного співробітництва, адаптації до міжнародних стандартів та норм.

Оцінка достовірності та обґрунтованості результатів дослідження.

Наукові положення, висновки та рекомендації дисертаційного дослідження є теоретично обґрунтованими і достовірними. Достовірність одержаних наукових результатів дисертації забезпечується використанням комплексу загальнофілософських, загальнонаукових та спеціальних методів пізнання явищ і процесів у системі економічних наук, а саме: історичний аналіз – допоміг вивчити еволюції понять і категорій у галузі інноватики; семантичний аналіз – дозволив розглянути ключових дефініцій та понять у стратегуванні діяльності бізнесу; компаративний аналіз – допоміг порівняти різні науково-теоретичні підходи; метод експертних оцінок – допоміг оцінити ефективність методологій управління; аналіз систем – сприяв систематизації методів адміністрування; структурно-функціональний аналіз – допоміг розробити методології дослідження; кількісний аналіз – допоміг вивчити умови і результати

інноваційної діяльності; якісний аналіз – глибоко вивчив якісні аспекти досліджуваних явищ; фінансовий аналіз – оцінив інструменти забезпечення розвитку; міжнародний порівняльний аналіз – допоміг проаналізувати глобальні тенденції; стратегічний аналіз – сприяв розробці стратегій інноваційного розвитку; аналіз і синтез – сприяв розробці інтегрованих інструментів управління.

Значення одержаних наукових результатів для теорії і практики полягає в тому, що вони в сукупності сприяють розвитку економічної науки, розкриваючи теоретико-методологічні засади ефективного впровадження інновацій і зміцнення конкурентних позицій українських підприємств на дослідження доведені до рівня конкретних розробок, придатних до використання в діяльності: Комітету Верховної Ради з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів, Житомирської обласної державної адміністрації, ТОВ «Вальтек», ФГ «Агроекспрес», ФГ «Полісся агрогруп» та

А
Т

Спеціалізована вчена рада рекомендує використовувати результати і висновки дисертаційного дослідження в діяльності: суб'єктів господарювання; науково-дослідних установ та організацій для продовження досліджень у визначених напрямках; вищих навчальних закладів, зокрема в навчальному процесі за освітніми програмами за спеціальністю «Економіка» та при підготовці підручників і навчально-методичних посібників.

Спеціалізована вчена рада вважає, що дисертація Янкового Романа Васильовича на тему «Інноваційне стратегування діяльності вітчизняного вирішує важливе наукове, що полягає у розвитку теоретико-методологічних засад для ефективного впровадження інновацій і зміцнення конкурентних позицій українських підприємств на глобальному ринку, що має істотне значення для галузі науки «Економічні науки», відповідає вимогам п. 7-9 «Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук», а її автор – Янковой Роман Васильович – заслуговує на присудження наукового ступеня доктора економічних наук за спеціальністю 08.00.04 – економіка та

у
п
р
а
в
л
і
н
н
я

На підставі результатів таємного голосування та прийнятого висновку докторська рада присуджує Янковому Роману Васильовичу науковий ступінь доктора економічних наук за спеціальністю 08.00.04 – економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності).

Головуючий на засіданні
спеціалізованої вченої ради
з присудження наукового
ступеня доктора наук
Д 14.052.01

Олександр ПЕТРУК

Вчений секретар
спеціалізованої вченої ради
з присудження наукового
ступеня доктора наук

Олена ЛАГОВСЬКА

М.П. «04» жовтня 2024 року